

Bir MfettiŒin Raporu

MfettiŒilik görevim için baŒkentten Arya'ya doğru gidiyordum. Güzel bir geceydi, bulutsuzdu ve Kaira'nın kahverengiye alan yeŒil iŒiđi bütün ormanı aydınlatıyordu. Kazıklı Tirna arabasının yavaŒa kayma sesini dinleyerek ormanın uzun ağaçlarını izliyordum. Arabanın n tarafında bir gölge parladı ve birden araba durdu. nce biraz bekledim .Kapıyı açarken "Neden durduk?" diye seslendim. Ama cevap yoktu. Arabacı... yoktu. Tırnalar da yoktu. Etrafa bakındım ama kimsecikler yoktu. Uzaktan gelen uğultu ve çığlık benzeri ulumalar dıŒında hiçbir ses duyulmuyordu. Soğuk bir rüzgar yüzüme vurdu. Ben daha ne olduğunu anlamadan ağaçların içerisinden hiŒirtisi sesleri geldi, bir Œey yaklaŒıyordu. Gergin bir bekleyiŒin sonunda bir adam belirdi. Elinde ne bir meŒale ne de baŒka bir iŒik kaynağı vardı. Uzakta duruyordu ve sanki bana bakıyormuŒ gibi hissettim. Orada durmuŒ bana bakıyordu. Epey uzakta ve karanlık olmasına rağmen anlayabiliyordum, bakıŒları beni deliyor gibiydi. Biraz bakıŒtıktan sonra bana yaklaŒmaya baŒladı. Arabanın önüne kadar büyük adımlarla yürüdü. Teni çok solgundu, uzun boylu ve yapılıydı. Keldi, hatta kaŒı kirpiği bile yoktu. Kıyafetleri ve hareketleri normal bir insan gibiydi. Vivatar olmalıydı. rktm. Tam önümde durarak "Hiçliğin ortasında gece vakti ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

Adamın sesi derindi ve azarlar gibi konuŒuyordu, ve bu daha da tedirgin etti. Göğsümde bir ağırlık hissettim, nefes almak zorlaŒtı. Kollarım istemsizce titredi ve bir an için elim kapının kenarına sıkıca yapıŒtı. Adam kolumdan beni kavradı, ağrıta kadar sıkı değildi ama kaamayacağım kadar sıkıydı. Ormanda yaŒayıp haydutluk yapan vivatarlar hakkında duymuŒtum. Aklıma söyleyecek hiçbir Œey gelmiyordu.

"Bu ormanda yalnız kalmak istemezsiniz", beni çekti ve ağaçların arasına daldık. "Acele etmeliyiz, o yakında" dedi. Hızlı adımlarla ormanın içinde yürürken her Œey daha karanlık ve sessiz hale geliyordu. Ara sıra yaprakların hiŒirtisi ya da bir dalın kırılması duyuluyordu ama en baskın ses benim nefes alıp veriŒimdi. Nefes nefese kalmıŒtım. "Nereye gidiyoruz?" diye sormak istedim ama ağzımı bile aamadım. Bir süre sonra bir açıklığa vardık, ileriden hafif bir iŒik ağaçların arasından sızarak gözlerime ulaŒtı. Biraz daha ilerledikten sonra büyük bir ağacın hemen yanında neredeyse ağaçla birleŒmiŒ eski ve yosun tutmuŒ küçük bir kulübe göründü. Adam kolumu bırakıp hızlıca kulübenin yanına gidip kapıyı açtı ve bana döndü. Tekrar kolumdan tutup beni içeri ittirdi.

Kulübe küçüktü. Bir kŒede raflara dizilmiŒ kitaplar, ŒiŒeler ve eski tıp aletleri vardı. Masanın üzerinde bir harita açıktı, yanındaki mumun iŒiđıyla karalanmıŒ yazılar belli belirsiz parlıyordu. Masanın üzerinde ve duvardaki raflarda yanan iki mum vardı. İçeri girdiğim anda baŒka bir adamın da içeride olduğunu ve bir taburede oturduğunu gördüm. Adam orta yaŒlarında, kel ve gözleri bağlanmıştı. Kafam iyice karıŒmıŒtı.

Vivatar kapıyı kapatırken orta yaŒlı adam ayağa kalktı ve kŒedeki eski bir sandalyeyi iŒaret ederek "Oturun" dedi, "Œimdilik güvendesiniz." Bunları söyledikten sonra tekrar taburesine yerleŒti. KaırılmıŒ bir adam olduğunu dŒnmŒtm ama rahat bir Œekilde ev sahibi gibi davranıyordu. Hala korkuyordum. Orta yaŒlı adam tekrar konuŒmaya baŒladı.

“Bu ormanlarda çok tehlikeli canlılar yaşıyor, siz de bunlardan bir tanesiyle karşılaşma talihsizliğine uğradınız. Arkadaşım sizi bulduğu için şanslısınız da denebilir.”

Yavaş yavaş kafam yerine gelmeye başladı. Vivatara baktım, kapının yanında duruyordu. Adam “arkadaşım” dediğinde onu mu kastetmişti? Üzerimdeki korku azaldıkça yerini merak aldı. Sonunda ağzımı açmaya cesaret edebildim.

“Sen kimsin?”

“Ben bir süreliğine bu ormanda yaşayan bir araştırmacıyım, arkadaşım da bana bu araştırmamda yardımcı oluyor.”

“Arkadaşın bu vivatar mı? Kulaklarıma inanamıyorum. Tirnalarım ne yaptınız, arabacı nerede?” sesim yükselmeye başlamıştı.

“Daha önce dediğim gibi, maalesef ormanda yaşayan tehlikeli bir yaratıkla karşılaştınız ve atlarınız ile arabacınız sizin kadar şanslı değildi.” adam hala sakince cevap veriyordu.

“Yalan söylüyorsun. Ben bu ülkenin merkezi hükümetine bağlı bir memurum, müfettişim. Sayısız eğitimden eğitildim ve sayısız sınavı geçerek, sayısız başarı göstererek buraya geldim. Bu ormanlarda yaşayan her türlü canlıyı biliyorum.” artık bağırarak konuşuyordum.

“Kusura bakmayın sayın müfettiş ama bu yaratığı gören kimse hayatta kalmadığı için henüz kitaplarınızda yazmayabilir, biz de bu yüzden buradayız.”

“Senin gibi tıfıl orta yaşlı bir adam ve muhtemelen genç bir vivatar, çok tehlikeli ve gören kimsenin hayatta kalmadığı bir yaratığı araştırıyorsunuz öyle mi?” sandalyemden ayağa kalktım.

“Evet.”

“Boşuna uğraşyoruz, bırakalım ölsün.” konuşan vivatardı.

“Yapamayız Hikhak.”

Vivatar odanın köşesindeki yer yatağına gitti ve uzandı. Ben de çaresizlik içinde yerime oturdum. Kafamı ellerimin arasına aldım ve yere bakarak öylece oturdum.

“Arabacınız ve tirnalarınız muhtemelen öldü. Yarın sizi ormanın dışındaki en yakın köye götüreceğim. Oradan bir tirna bulur istediğiniz yere gidersiniz. Köyün az ilerisinde bir menzil de var. Sabahı beklerken isterseniz biraz dinlenin.”

Hiçbir şey söylememe izin vermeden konuşmayı bitirdi ve rafların birinden bir kitap çıkardı. Masaya oturup kitabı açtı ve bir şeyler karalamaya başladı. Korku neredeyse tamamen yokoldu ki bir anda ne kadar yorulduğumu hissettim ve gözlerimi kapadım.

Sabah uyandığımda hava aydınlanmıştı. Odada yanan yalnızca bir mum kalmıştı, masanın üzerindeki. Adam hala huzursuzca bir şeyler karalıyordu. Vivatar görünürde yoktu.

“Uyandığınıza göre artık gidebiliriz.” dedi. Bana bakmadan anlamıştı ne olduğunu.

Gözlerindeki bağ hala duruyordu. İlk gördüğümde düzgün dşnemiordum ve vivatarın bağladığını düşünmüştüm ama şimdi sebebini bilmediğimi fark ettim. Merakıma yenik düşerek “Gözlerin neden bağlı?” diye sordum.

“Meraklı birisiniz sayın müfettiş, bu iyi. Gözlerim bir kaza sonucu kr oldu ve yaralı çirkin görüntüleri bir çok kişiye rahatsız ettiği için bir kumaş parçasıyla kapatıyorum.” diye cevap verdi sakince. Cevap verirken sanki gözüme bakarmış gibi yüzünü bana dönmüştü. İlginç bir şekilde rktm. Kr olmasına rağmen yazıp okuyor muydu? Rahatça yürüyor muydu? Hem de bu ormanlarda. Çok fazla irdelemedim. Bir an önce gitmek istiyordum.

Kulübeyi terk ettiğimizde ağaçların arasındaki sis hala dağılmamıştı. Adam kendinden emin adımlarla elinde bir bastonla yürüyor ve ben de onu takip ediyordum. Uzun bir süre yürüdük ve hiç konuşmadık. Bir süre sonra ağaçların sıklığı ve uzunluğu azaldı, sis yavaş yavaş ortadan kayboldu. Uzaklarda bir yerleşim yerinin silüeti görünmeye başladı. Adam durdu ve ben de durdum.

“Buradan sonrasını tek başına gitmeniz gerekecek. Bir daha bu ormana gelmediğinize de emin olun.” dedi. Teşekkür edip ismini sordum, “Huşar” cevabını aldım. Görünümünden ve isminden buralı olmadığını anlamak zor değildi. Bu adam ve vivatar *arkadaşı* burada gerçekten bir *araştırma* mı yapıyordu?

Bastonunu elinde yavaş yavaş uzaklaşmaya başladı. Adamı sisin içerisinde kaybolurken izledim ve önüme döndüm. Köye doğru yürürken aklımdan binbir türlü soru geçiyordu: “Kimdi o, ormanda ne yapıyor, neden köyle gelmek istemiyor, bahsettiği hayvan ya da canavar neydi, tirnalar ve arabacı gerçekten öldü m...”

Revision #2

Created 16 April 2025 15:23:32 by Kerem

Updated 21 April 2025 12:51:49 by Kerem